

Caravaggio

Vrsta: Maturski | Broj strana: 20 | Nivo: Gimnazija

Barok

Barok je bio naziv koji su istoričari umetnosti upotrebljavali skoro čitav jedan vek da označe stil koji je preovladjivao u periodu između 1600 i 1750. godine. Njegovo prvobitno značenje (nepravilno, izvrnuto, groteskno), danas je sasvim potisnuto. Činjenica je da je ovaj novi stil rođen u Rimu, u poslednjim godinama XVI veka. Ono što ostaje neraščišćeno jeste da li je barok završna faza renesanse ili jedna era koja se izdvaja i od renesanse i od modernog doba. U baroku se nacionalne osobenosti jače ističu, tako da se italijanski barok znatno razlikuje od francuskog, a još više od holandskog. U Italiji, barok je predstavljao umetnost kontrareformacije, pokreta Katoličke crkve koji je trebao da joj povрати moć uzdrmanu reformacijom.

Barokni stil razvio se iz umetnosti visoke renesanse i manirizma, tako da u odnosu na prethodnu epohu nije imao onaj radikalni prevrat koji je imala renesansa u odnosu na gotiku. Nastavljajući da razvija vrednosti renesanse, barokna umetnost ih je toliko preneglasila da one postaju nove vrednosti. Simetriju renesansine slike barok zamenjuje asimetrijom, tako da umesto dve uravnotežene polovine slike dobijamo dve polovine u asimetričnim odnosima. Odnos glavnih i podređenih delova postavljen u renesansi ovde nestaje. Mnoštvo i masa oblika međusobno se prožimaju i prepliću, nadiru i povlače se, tako da delo ostavlja utisak kao celina. Istom cilju služe i jaki kontrasti svetlog-tamnog. Svetlost i boja u vidu mrlje obezvređuju u baroknoj umetnosti jasni i široki tok linije.

Iako se barokna umetnost razvila u Rimu i okolini, Italija ubrzo, tokom XVII veka, prestaje da bude umetnički centar Evrope. Otkriće Amerike kao i premeštanje pomorskih i trgovačkih centara slovalo je stvaranje novih umetničkih centara.

CARAVAGGIO

Šokovi izazvani njegovim delima, su bili snažni i dugotrajni, i njegova reputacija ih nije nadživela. Njegovo ime je bilo zaboravljeno, a on je morao da čeka 300 godina da se dokaže kao prava legenda. Njegovo ime je opet počelo da se pojavljuje u kasnim godinama XIX veka, ali je tek 1920. godine „oživljeno“ od strane kritičara Roberta Longhia.

Biografija i dela

Od zidara, sluga, slikara, viteza, ubice do legende...

Caravaggiova biografija je isprepletana mnogim pričama: ubistvima, tučama i bežanjima iz tamnica, pričama koje ga predstavljaju kao čoveka brutalnog i neobuzdanog temperamenta, gotovog da potegne nožem na svakoga ko ne deli njegovo mišljenje, čoveka koji život provodi po krčmama i u društvu sa skitnicama, kafanskim ološem i kockarima, koji pred policijom beži iz mesta u mesto. Uzdiže se i pada ali na kraju svoj život završava u bedi na čudno tragičan način. Pravo ime mu je bilo Michelangelo Merisi, rođen 28.09.1571. godine, sin jednog zidara iz mesta Caravaggio, kraj Bergama, i sam je započeo kao zidarski radnik, pripremajući freskistima malter za podlogu, a u slikara se izgradio sam, bez škole i bez učitelja. Sa 11 godina upućuje se u Milano, gde stupa u nauku kod slikara Simona Peterzana. Od 1585. godine Caravaggio bedno živi u Rimu, gde radi napola kao sluga kod viteza d'Arpina a napola kao slikar, dok njegove slike vremenom postaju sve zapaženije. Nakon mukotrpnog početka, njegov zaštitnik i pokrovitelj postao je kardinal Francesco Maria del Monte, koji mu je ubrzo pružio smeštaj u svojoj palati i naručio od njega nekoliko slika. Počeo je da mu pribavlja bogate narudžbine za crkve. Upravo crkveno slikarstvo i čini slavni deo Caravaggiovih radova, dok je ostali broj njegovih slika jako mali. Međutim i u crkvenom slikarstvu on postupa kao nemilosrdni novator. On revolucionariše tradicionalnu ikonografiju, odstranjuje njen dekorum i čisti je od prazne, mrtve lepote i pretrpanosti i uvodi u nju svoje snažne neugladjene figure slikane bez doterivanja prema likovima iz naroda. Takve novine nailazile su na otpor. Njegovi protivnici nazivali su ga antihristom u slikarstvu, slikarom prljavih nogu, jer je Caravaggio stvarno na stopalima slikao tragove prašine. Govorili su da je Caravaggio rođen da upropasti slikarstvo. Ali ovo je, kako se pokazalo, bio početak Caravaggiove veoma uspešne karijere; veoma brzo, njegov

realistični stil, karakterisan oštrim kontrastom između svetlog i tamnog, počelo je da imitira i nekoliko drugih slikara, te je Caravaggio postao veoma tražen.

Barok

Barok je bio naziv koji su istoričari umetnosti upotrebljavali skoro čitav jedan vek da označe stil koji je preovladjivao u periodu između 1600 i 1750.godine.Njegovo prvobitno značenje (nepravilno,izvrnuto,groteskno), danas je sasvim potisnuto.Činjenica je da je ovaj novi stil rođen u Rimu , u poslednjim godinama XVI veka.Ono što ostaje neraščišćeno jeste da li je barok završna faza renesanse ili jedna era koja se izdvaja i od renesanse i od modernog doba.U baroku se nacionalne osobenosti jače ističu , tako da se italijanski barok znatno razlikuje od francuskog , a još više od holandskog.U Italiji , barok je predstavljao umetnost kontrareformacije, pokreta Katoličke crkve koji je trebao da joj povрати moć uzdrmanu reformacijom.

Barokni stil razvio se iz umetnosti visoke renesanse i manirizma, tako da u odnosu na prethodnu epohu nije imao onaj radikalni prevrat koji je imala renesansa u odnosu na gotiku.Nastavljajući da razvija vrednosti renesanse, barokna umetnost ih je toliko preneglasila da one postaju nove vrednosti.Simetriju renesansine slike barok zamenjuje asimetrijom, tako da umesto dve uravnotežene polovine slike dobijamo dve polovine u asimetričnim odnosima.Odnos glavnih i podređenih delova postavljen u renesansi ovde nestaje.Mnoštvo i masa oblika međusobno se prožimaju i prepliću, nadiru i povlače se, tako da delo ostavlja utisak kao celina.Istom cilju služe i jaki kontrasti svetlog-tamnog.Svetlost i boja u vidu mrlje obezvređuju u baroknoj umetnosti jasni i široki tok linije.

Iako se barokna umetnost razvila u Rimu i okolini , Italija ubrzo , tokom XVII veka, prestaje da bude umetnički centar Evrope.Otkriće Amerike kao i premeštanje pomorskih i trgovačkih centara slovalo je stvaranje novih umetničkih centara.

CARAVAGGIO

Šokovi izazvani njegovim delima, su bili snažni i dugotrajni, i njegova reputacija ih nije nadživela.Njegovo ime je bilo zaboravljeno, a on je morao da čeka 300 godina da se dokaže kao prava legenda.Njegovo ime je opet počelo da se pojavljuje u kasnim godinama XIX veka, ali je tek 1920.godine „oživljeno“od strane kritičara Roberta Longhia.

Biografija i dela

Od zidara,sluga,slikara,viteza,ubice do legende...

Caravaggiova biografija je isprepletana mnogim pričama: ubistvima, tučama i bežanjima iz tamnica, pričama koje ga predstavljaju kao čoveka brutalnog i neobuzdanog temperamenta, gotovog da potegne nožem na svakoga ko ne deli njegovo mišljenje, čoveka koji život provodi po krčmama i u društvu sa skitnicama, kafanskim ološem i kockarima, koji pred policijom beži iz mesta u mesto.Uzdiže se i pada ali na kraju svoj život završava u bedi na čudno tragičan način.Pravo ime mu je bilo Michelangelo Merisi, rođen 28.09.1571.godine, sin jednog zidara iz mesta Caravaggio, kraj Bergama, i sam je započeo kao zidarski radnik, pripremajući freskistima malter za podlogu, a u slikara se izgradio sam, bez škole i bez učitelja. Sa 11 godina upućuje se u Milano, gde stupa u nauk kod slikara Simona Peterzana.Od 1585.godine Caravaggio bedno živi u Rimu, gde radi napola kao sluga kod viteza d'Arpina a napola kao slikar, dok njegove slike vremenom postaju sve zapaženije.Nakon mukotrpnog početka, njegov zaštitnik i pokrovitelj postao je kardinal Francesco Maria del Monte, koji mu je ubrzo pružio smeštaj u svojoj palati i naručio od njega nekoliko slika.Počeo je da mu pribavlja bogate narudzbine za crkve.Upravo crkveno slikarstvo i čini slavni deo Caravaggiovih radova, dok je ostali broj njegovih slika jako mali.Medjutim i u crkvenom slikarstvu on postupa kao nemilosrdni novator.On revolucionariše tradicionalnu ikonografiju, odstranjuje njen dekorum i čisti je od prazne, mrtve lepote i pretrpanosti i uvodi u nju svoje snažne neugladjene figure slikane bez doterivanja prema likovima iz naroda.Takve novine nailazile su na otpor.Njegovi protivnici nazvali su ga antihristom u slikarstvu , slikarom prljavih nogu , jer je Caravaggio stvarno na stopalima slikao tragove prašine.Govorili su da je Caravaggio rođen da upropasti slikarstvo. Ali ovo je, kako se pokazalo, bio početak Caravaggiove veoma uspešne karijere; veoma brzo, njegov

realistični stil, karakterisan oštrim kontrastom između svetlog i tamnog, počelo je da imitira i nekoliko drugih slikara, te je Caravaggio postao veoma tražen.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com